

עינבר: בשביל רקוד

הרקדנים המובהקים עברו לדיסקוטק עינבר, והם ממשיכים לעשות שם מה שעשו קודם במנדייס. באותו מרץ ובאותו סיגנון. מה שמפר את החדגוניות זו בניס מרשל, דרום-אפריקאית בת 19, עם שיער בלונדי ארוך ולב ציוני חם. בגלל הלב החם שלה היא האכילה חודש וחצי תרנגולות בקיבוץ ברקאי, והיא עכשיו מומחית בענף הלול, ויודעת אפילו להגיד פס... פס... כמו שהתרנגולות אוהבות שיגידו להם.

אם תראו איך בניס אומרת את הפס... פס... הניל, תיכף תצטערו שאתם לא אפי רוחים בלול שלה, ואל תדחו את העסק לשבוע הבא, כי בניס נוסעת לקנדה ואחר כך לאירופה. היא מבטיחה שתחזור, אבל מי יודע איזה אסרוחים תמצא בדרך?

בניס: גם לב ציוני

סוף-סוף יש גם לנו בית-תה. כמו שיש ליפאנים ביפאן, ולחיפושיות בלונדון. בית-תה שלנו הוא חדר קטן, הנקרא שם שו. תוכלו לשתות שמה תה מ'51 סניג'י.

לאן הלכו החבריה

לשמוע

שירים

רוסים?

האופנה שהציפה את פאריס והכניסה מיליון לכיסה של ריקה זראי מגיעה גם אלינו. דרורה חבקין ובן-ציון מוניץ מביימים ערב שירייעם רוסיים, מלאי נוסטלגיה ונשמה שייקרא „הלוך הלכה החבריה“.

חנה רובינא: שירי המהפכה

השבוע ערכו חזרה אצל זמירה חו, שהפכה מהר למטיבה בלתי-נשכחת.

זה התחיל מזה שהזמינו את נחמה ליפשיץ כדי שתייעץ להם, אחרי-כך הזמינו עוד כמה אורחים שהביאו אתם עוד אורחים. ליאור ייני ודרורה שרו שיר אחד, ונחמה ליפשיץ ענתה להם באחר, בסוף אפילו חנה רובינא שרה שירים ממהפכת 1905, שאף אחד חוץ ממנה כבר לא זוכר.

בית התה

ובין לגימה לגימה — לקרוא עיתוני מתחרת היפיים, לצל-לי תקליטים היפיים, ולהתבשר בריז קטורת הודית אמיתית. לבעלת-הבית קוראים שולמית. חוץ מבית תה יש לשו הרבה ידידים ונשמה אמנותית. כשפתחה לפני חידש ושביע את בית התה שלה, הביא כל אחד מהידידים מתנה, אחד הביא שעון עתיק שלא הילך; שני — פלקטים פסיכודליים בצבעים ורחניים, וחבר רה שיש לה ויכך בשוק הפישפשים בלונדון — שלחה בגדים משומשים לפי צו ה' אופנה האחרון. חברים מהקירקס היפאני הביאו לה תה יפאני. יכן הלאה וכן הלאה. את כל המטלטלים תלתה שו על הקירות, למכירה. כך תתחדש התפאורה באופן ריחני. אל תחשבו אפילו לרגע ששו פתחה את בית-התה בשביל ביונס. לא איכפת לה מזה. איכפת לה רק תיאטרון אהנגארדי, נסיונות כאמנות בצבעים פסיכודליים, ובעיקר סיר-טי מחתרת.

אל תתחילו לרוץ כבר. עוד לא הזמינו אתכם. שו רוצה שחוק מהחברים שלה יבין או אליה רק אנשים יוצרים, שיש להם מה לתרום. כי שו היא לא סתם מקום ליבילוי, אלא זה כמו הבית שלכם. אז, או שתיצרו מהר משהו, או שתמי שיכו לשתות תה משקות.

נחמה ליפשיץ: ערב של נוסטלגיה

מה זה צמרת?

סיבה מספקת לערוך הילולה גדולה. לשחוט כמה כבשים, ועגל או שניים.

כדי לאכול את הכל, הזמינו העיניים את כל שמנה-וסלתה של הבהמה התל-אביבית, פלוס כמה אנשי צבא, כמו האלוי פים אברהם יפה ואריק שרון, ואורחים מחייל-לארץ.

וכדי לרחת את צימאונם אחרי הכבשים והעגלים, הביא מוליק שני בקבוקי ענק של ויסקי.

כטוב ליבם ביין, הראו האורחים את ה' אופי האמיתי שלהם. בעלה של מריה של חזור אחרי כל יפהפיה שפגש על הרשא, ולחש לה כל מיני דברים באוזן, בעברית שלמד במשך השבועיים שהוא פה.

ידי מנוסי סיפר לכולם שצמרת זה המ' קום ממנו הציפורים עושות לנו על הראש.

ועוד כל מיני אימרות-כנף. כשבעלה של מריה גמר, סוף-סוף, להגיד מה שיש לו בלב, נחה עליו פיתאום המוזה, בלי הודעה מוקדמת, והוא התיישב לצעיר. העיתונאית זיתה יריב, בשימלת-מיני כחור לה, סיפרה שדפקו לה את היגואר שלה, וקימטו את כל הכנף. כולם השתתפו ב' צערה.

בתוך כל זה ריחף לו מוליק באושר ב' עולמות עליונים. כנראה עוד לא ירד משם מאז ברית-המילה.

ליפתה עינב מלאו, ברוך השם, שלושה שבועות. בעיני האב המערץ, מוליק, זאת

יפה ועינב: גאוות אב

